Ч. 148 Второк 7 (19) липня 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Комунікат вірноконституцийної більшої посілости. — Чому Німцям неподобав ся проект закона язикового ґр. Туна. — Дальша акция язикова. — Капітуляция міста Сантхаґо де Куба. — Ситуация в Іспанії).

Комунікат вірноконституцийної більшої посілости о результаті необовязуючої конференциї з президентом міністрів ґр. Туном каже: „Зібрані делеґати вірноконституцийної партиї більшої посілости в Чехії розваживши докладно загальну політичну ситуацию, прийшли до переконаня, що як найскорше знесене розпоряджень язикових єсть першим необхідним услівєм заведеня упорядкованих відносин парляментарних і державних. — Розслідивши докладно предложений начерк нового закона язикового, делеґати вірноконституцийної партиї більшої посілости в Чехії висказують переконане, що п. Президент міністрів старав ся в своїм проєкті витворити підставу до мериторичних переговорів, але делеґати піднесли цілий ряд поважних закидів, против предкладаних ґр. Туном засад і заявили, що треба конче, щоби предложений їм начерк був підданий основній ревізиї також в головних точках, бо після погляду делеґатів начерк той в такій формі, в якій єго предложено не може творити підстави відповідного проєкту закона. Делеґати висказують переконане, що в інтересї держави і зі взгляду на внутрішну ситуацию в державі з кождим днем поважнїйшу, треба би вести і дальше проби, щоби довести до порозуміня, а через то і до внутрішного мира“.

Праский Tagblatt каже, що Німцям в начерку закона здавала ся головно не можливою до принятя засада процентова, після котрої мали би бути унормовані округи одноязикові. Засада та постановляла, що вже при 10 прц. людности иншого язика, округ перестав би бути уважаним за одноязиковий; в округах же мішаних перевага одного язика над другим о 25 прц. рішала би о тім, чи округ мішаний має бути ческо-німецким, чи німецко-ческим. Німці кажуть, що то вийшло би зовсім на їх некористь. Підносять особливо ту обставину, що в таких услівях на Мораві не знайшов би ся ані один округ чисто німецкий а в Чехії, округи німецкі були би значно зредуковані.

Sonn- u. Montags Ztg. доносить, що ґр. Тун веде і дальше акцию язикову. Запросив католицку партию людову на второк на конференцию необовязуючу до нічого. Партия та приняла запрошене і вислала яко делеґатів президента Фукса, Діпавлього, Ебенгоха і Карльона. Бар. Хлюмецкий конферував вчера довший час з ґр. Туном в справі дальшого веденя акциї язикової.

Вчера о 9 год. рано мала іспаньска залога уступити з міста Сантхаґо де Куба. Услівя капітуляциї, котрі департамент воєнний у Вашінґтоні оголосив плякатами, суть слідуючі: Всї войска іспаньскі з округа обнятого капітуляциєю мають піддати ся і будуть на неутральних кораблях відставлені в як найкоротшім часї до Іспанії. Цілий материял воєнний буде відданий Американцям. Командант войсковий має право забрати з собою войсковий архів з цілого округа. Офіцири задержать своє оружие а рядові вояки лиш одіж. Войско іспаньске уступить з міста з почестями войсковими. Добровільна ґвардия позістане на Кубі на свободї під услівєм, що на час війни не возьмуть ся знов до оружия. Від правительства американьского буде зависїти, що іспаньске войско буде могло забрати зброю до Іспанії. Число войска, яке має бути відставлене до Іспанії, виносить 24.000 людий. — Округ, котрий разом з містом піддав ся Американцям, обнимає простір около 11.000 квадр. миль анґлійских, або більше менше третину провінциї Сантхаґо де Куба. Границя того округа іде від місцевости Асеррадерос, положеного на полудневім побережу острова на яких 25 миль анґлійских на захід від Сантхаґо до Льос Пальмас а звідси до міста Саґва де Танамо на північнім побережу Куби.

Часть фльоти Самсона заняла вже порт коло Сантхаґо а форти і батериї коло міста обсадили також Американці. До Сантхаґо відплили вже зі Сполучених Держав відділи „Червоного Хреста“, котрі мають там робити службу полицийну, підчас коли Іспанці будуть лагодити ся до виїзду. Аж по виїздї Іспанців американьске войско вступить до міста.

З Мадриду наспіли до Парижа непокоячі вісти. По цілім краю увихають ся аґенти Дон Карльоса, а духовеньство підпирає рух карлїстів. Сими днями має появити ся маніфест Дон Карльоса і тогди мабуть зачнуть творити ся відділи карлїстів. Партия воєнна мимо дуже прикрої ситуациї не хоче допустити до заключеня мира. Іспанці з великим посніхом зброять місто Альґесірас, положене по другім боці заливу ґібральтарского. До Цевти і Тарифи вислано сими днями 15.000 войска.

ВОВК.

(Оповідане з російского. — А Ізмаілова.)

Отець Матвій їхав в зелізничім ваґоні, курив папіроса за папіросом і нудив ся. У вікні мигали одностайні провінцияльні види, рідкі пожовклі ліси і болота, нужденн. сільця і скошені поля. Низько навис над землею сїрий осінний небозвід і не..а в нїм відрадної, побуджачої до веселости краси. На всім лежить якась зловіща печать пригнїтаючого суму. Одностайно шумить машина, неприємно тарахкотять ваґони і щось сумовите і прикре залазить в утомнену бездїльностию душу.

Найбільше гнївало балакливого і любившого послухати себе о. Матвія то, що він не міг нї з ким поговорити і розірвати ся. Сидить сам один як палець і в цілім великім ваґоні, крім него лиш одно живе єство — якийсь старець в теплім осінніи плащи, твердім повстянім капелюсї і зимових кальошах. При погляді на єго лице кидає ся в очи великий мясистий ніс і запалені кріличі очи, а єго неподвижне товсте лице видає ся суворим і неприємним. Старець всунув ся в кутик ваґона і сидить, приперши ся до стїни і зажмуривши очи.

А о. Матвій найшов би о чім порозказувати, колиб так лучив ся який слухач. Можна би було поговорити о консисториї, до котрої тепер їде і котра цілу дорогу займає єго гадки, о іменованю нового владики, о своїх дітях, що їх недавно віддав до школи і о нових порядках в семинариї.

Аби трохи розірвати ся, вийшов о. Матвій на ґанок ваґона, прочитав без думки напечатане в трех язиках оповіщенє, що не вільно стояти на плятформі в часї їзди і став глядїти перед себе на поля, ліси і болота. Але різкий осінний вітер зірвав огонь з єго папіроса і почав так люто торгати єго волосє і пробирати ся в широкі рукави ряси, що треба було вхопити за капелюх і піти знов нудити ся на своє місце.

Тепер вже старець сидів з отвореними очима. Струя сьвіжого воздуха вплила дверми за о. Матвієм і занепокоєний подорожний чим скорше обвинув ся своїм теплим плащем. О. Матвій замітив єго рух і промовив:

— Простїть.

— Чи богато, панотче, лишило ся стаций до міста? — спитав немов би у відповідь старець, неприємним крикливим голосом.

О. Матвій утїшив ся і чим скорше вдоволив єго цікавість.

— А ви їдете до міста?

— Так, до міста.

— Еге, то ми їдемо разом! — скрикнув весело о. Матвій, стараючи ся навязати розмову. — А я, знаєте, трохи вже не помер з нудьги. Спав, спав, мало не збовванів. Страшна нудьга!

Товариш подорожи не висказав нї згоди, нї запереченя, але о. Матвій не зважав на то і говорив дальше:

— Їду, знаєте, до консисториї. Хочу старати ся о парохію. І ось сиджу та цілий час думаю, які тепер всюди заведено гарні порядки. Цїлком, знаєте, не то, що в давні часи.

— Ей, не нарікайте на давні часи. Всюди і завсїгди суть недостатки — процїдив крізь зуби товариш.

— Ну, що-до консисториї — то позвольте! Тут вже питайте кого хочете, кождий вам скаже, що богато зроблено на ліпше. Послїдний владика — сотвори єму Господи многая лїта — можна сказати, перевернув до гори дном усї старі порядки. Бо що там діяло ся — то аж годї вірити. Підкупство, підкупство і підкупство — куди нї кинь. А тепер ось я їду і певний і спокійний. Нїхто не зажадає від мене й марного пятака. Як схочете послухати, то я вам розповім, які у нас річи ділли ся в давні часи.

— Прошу, радо послухаю.

II.

Слухач вигідно умістив ся, а о. Матвій, силуючи ся на красноріччивість, почав:

— Треба вам сказати, що головною причиною всїх наших попередних непорядків б, в не хто инший, як наш бувший консисторский

Новинки.

Львів дня 18-го липня 1898.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** ухвалила між иншими на засіданю з дня 12-го липня с. р.: 1) Затвердити іменоване о. Порф. Ступницкого на греко-кат. духовного члена ц. к. окр. ради шк. в Товмачи; 2) затвердити вибір п. Володисл. Янковского на відпоручника ради пов. до ц. к. окр. ради шк. в Підгайцях: 3) іменувати учителями в школах народних: Кар. Козловску учит. 1-кл. шк. в Корналовичах, Мих. Зарембу учит. 1-кл. шк. в Добросині, Ад. Струтиньского молод. учит. 4-кл. шк. муж. в Тернополи, Винк. Онисимова управит. 2-кл. шк. в Княгинині кольонії, Ів. Каньского управит. 2-кл. шк. в Баличах, Миросл. Криницкого учит. 1-кл. шк. в Ропици рускій, Вик. Бережиньского учит. 1-кл. шк. в Кидаловичах, Домин. Скочиньского управит. 2-кл. шк. на Бабинци в Сокали, Юл. Хоминьского управит. а Вікт. Полерову молод. учит. 2-кл. шк. женьскої при Старім Ринку в Сокали, Ант. Саварина мол. учит. 2-кл. шк. на Забужи в Сокали, Андр. Заньзка учит. 1-кл. шк. в Городловичах, Йос. Кошалковского в Конотопах; 4) вилучити громаду Волицю з окр. шк. в Калагарівці, скалатского повіта і зорґанізувати окрему народну школу в Волици від 1 вересня 1898; 5) зорґанізувати від 1 вересня 1898 одноклясові народні школи в Лещатові, сокальского повіта і в Борусові, бобрецкого повіта; 6) перемінити від 1 вересня 1898 народні школи: пятиклясові мужеску і женьску в Долині на шестиклясові і одноклясові: в Сидорові, Тлустеньскім, Коцюбинчиках і Трибухівцях гусятиньского повіта, та в Ниврі і Кривчи горішнім борщівского повіта на двоклясові.

— **Дівочий інститут СС. Василіянок** у Львові, що через довший час оставав під зарядом о. Гузара, катехита учительскої семинариї мужескої, перейшов з днем 13-го липня з розпорядженя Є. Ем. Кардинала Сембратовича під заряд ОО. Василіянів, котрі заразом будуть адмініструвати каменицею, записаною Є. Ем Кардиналом на річ інститута.

— **Іспит зрілости** в учительскій семинариї в Самборі відбував ся від дня 26. червня до 2. липня. До іспиту приступило 48 публичних учеників і 25 приватистів, разом 73. З поміж публичних учеників здало 2 з відзначенем, 27 одержало сьвідоцтво зрілости, 15 поправку з одного предмету на 3 місяці, а 4 репробовано на рік. З поміж екстерністів здало 4, одержало поправку з одного предмету 10, відступило 8, відпало на рік 3. З відзначенем здали: Евгений Злотницкий і Болеслав Качоровский. Здали: Алекс. Бабяк, Конст. Бабицкий, Стефан Бабій, Вас. Березюк, Самуель Блох, Андрій Бирович, Дионізий Чайковский, Іван Дяк, Іван Думин. Йос. Гілевич. Мих. Горошко, Стап. Якубовский, Ів. Коморовский, Роман Козоріз, Франц. Мазур, Орест Охнич, Волод. Павлух, Вас. Перфило, Отто Пйонтковский, Ів. Проць, Стан. Саковский, Ант. Селецкий, Тимотей Скоморох, Йос. Страм, Стефап Сьвістацкий, Теофіль Токарский, Ів. Земба. З поміж приватистів здали: Миколай Колопенюк, Стан. Равский, Мария Гдуля і Йосифа Кнорек.

— **Артистична двайцятка руских академиків** устроює прогульку в часі від дня 11-го до 27-го серпня на ціль вдовичо-сиротиньского фонду. Концерти будуть іти в такім порядку: Дня 11-го серпня концерт в Станиславові (з танцями), 12-го в Коломиї (з танцями), 14-го в Чернівцях, 15-го в Заліщиках, 17-го в Бучачи, 18-го в Теребовли, 20-го в Тернополи, 21 в Золочеві, 23-го в Стрию, 25-го в Дрогобичи, 26-го в Трускавци, 27-го служба Божа співана в день Успенія Пресьв. Богородиці, а 28-го концерт тамже. Хор руских вандрівників відспіває службу Божу у всі неділї і сьвята там, де їх побут на той час припаде. В проґраму концертів входять найлїпші твори музикальні Бортняньского, як і найновійші сьвітскі твори

— **Вистава худоби** і торг на розплодову худобу відбуде ся в Калуши в середу дня 20-го липня с, р. заходом калуско-долиньского відділу ц. к. господарского товариства. Вистава буде получена з преміованєм поправної расової худоби. Рада відділу господарского товариства просить годівників і інтересованих о численну участь.

— **З Мостиск пишуть:** Руский народний театр знов перейшов під дирекцию самої „Рускої Бесіди", бо дотеперішний директор п. Лев Лопатиньский добровільно уступив. Управителем театру іменований п. Ґембицкий, заслужений ветеран рускої сцени. — З днем 14 липня с. р. переїхав театр з Мостиск, де тішив ся загальним узнанем публики та поводженем материяльним, до Любачева. і того-ж дня розпочав там ряд представлень народною драмою зі співами і танцями: „Ой не ходи Грицю та на вечерниці". Дальший репертуар такий: 16-ого „Барон циганів", оперета, — 17-ого „Модний жених", комедия зі співами і танцями,— 18-ого „Торговля жемчугами", конкурсова комедия Григ. Цеглиньского, — 21-ого „Попихайло", голосна штука в 4 актах Шуткевича. — 23-ого „Хата за селом", драма з циганьского житя (з повісти Крашевского), — 24-ого „Нещасне кохання", образ драматичний зі співами і танцями в 5 актах, — 26-ого „Пташник з Тироля", оперета. — Представленя будуть відбувати ся „на Острівци".

— **Зпід Перемишля пишуть:** Від дня 6-ого липня у нас слота і не дає брати ся до жнив. Жита вже пристали, але через дощі повилягали троха; так само пшениці і ячмепа. Коли ще з день або два потреває слота, то грозить повінь Сяну, бо й так вже вода до берегів сягає. Припізнені жнива будуть, здають ся дорогими, бо кождий буде насамперед за своє хапатись. Збіжа заповідають ся досить хороші, лише в пшеници богато сніти. Бульби, бураки і капусти також красні, вже обгорнені. Граду у нас не було.

— **З Турки під Коломиєю** пише нам півець церковний ч. М. Р. Марущак: Дня 28 червня утік від мене 12-лїтний хлопець Іван Кукорник з Ільковець, сокальского повіта, котрого я взяв на науку дяківства. Утїкаючи забрав менї мій годинник з ланцушком вартости 20 зр. та взяв з собою біле і чоботи. Доси не удало ся его вислідити. Той хлопець єсть малого росту, одїтий в чорний кафтан з свого сукна, капелюх високий соломяний з червоною стяжкою, штани з мальованого полотна. Над носом між бровами має великий шрам від удару коня, волосе чорне і обстрижене. Хто мав би які вісти о нїм, прошу повідомити мене під адресою: М. Р. Марущак півець церковний в Турці коло Коломиї.

— **Наші робітники в Румунії.** На весну того року споро людий з повіта яворівского, улягаючи намовам аґентів, вибрало ся до Румунії на роботи пільні. Як звістно, сподївали ся там великих зарібків, бо аґенти представляли їм Румунїю як правдивий рай. Запевняли їх, що там за роботу високо платять, прирікали всякі вигоди, цїлковиту свободу і добру їзду там і назад. Тимчасом стало ся инакше. Роботодавці живили галицких еміґрантів так зле і так скупо, що ті мусїли працювати завсїгди о голоді. Дозорці обходили ся з ними як з худобою, а двори в страху, щоби не

секретар. То вже завсїгди, знаете, який пан, такий крам. Щось двайцять лїт тому его з почестию взяли від нас, і що він тепер діє, не можу вам на певно сказати. Кажуть, що він лишив ся в нашій ґубернії і жие з своїх награблених рублїв. Звали его Яковом Татьянїним. І по моїй гадці, то імя правду о нїм казало. Підписував ся під письмами не повним іменем, і як прочитати підпис, то виходило просто: „Я тать"... *) Пик., кажуть, була у него препогана. Сам я его вже не застав, а старі люди оповідали, що мав бути дуже бридкий. Товстий, знаете, коренастий, а носище — о такий великий.

Оповідач приставив до носа свій великаньский кулак, але побачивши, що его товариш в тім взглядї також не скривджений природою, усьміхнув ся заклопотаний, кашельнув і говорив дальше:

— Був то чоловік без нїякої совісти. Вітця рідного не випустив би дармо з своїх рук. Такий поганець і хапчивий, якого би нї один Діоґен не найшов з лїхтарем. Звали его в цїлій околици Вовком, а его помічників — „чортовою кіннотою". І всі, так сказати, дібрали ся: злодій в злодія. Навіть у сторожа, розумієте, що отвирав двері, рука так привикла до браня, що просто застила коло пояса в зігненім положеню. Ось так.

О. Матвій зложив руку в горсточку і показав, в якім положеню була рука у сторожа.

— Мав мій отець з Вовком в своїм житю досить тяганини. Его справки зачали ся від того самого часу, як отець скінчив семінарию. Треба було ему висьвячувати ся, а тут коли лиш прийде до консисториї, нема тай нема его паперів. Ходив, ходив, просто чоботи сходив. Просить Вовка Бога ради: „Змилуйте ся, каже, надімною, війдїть в мое положене. Жию у тестя, всьо перевів, що мав. Дайте, Бога ради, папери.

— Входжу, відповідає, в ваше положене, але у нас нема ваших паперів.

— Якже нема, коли менї саме тепер сказали в канцеляриї владики, що папери відослано до вас?

— Там, каже, певне помилили ся. Ваших паперів ми не дістали. Єсть тут справа Петра Азиятского, Павла Добронравіна, Івана Спаского, а вашої нема. Впрочім я ще раз погляну. Зайдїть завтра.

Ну, а завтра знов та сама істория про білого крука. Знов „паперів не прислано... похибка... непорозуміне..." Всунув отець Вовкови десятирублївку — той хочби ухом повів. Гроші взяв, а справа все стоїть і стоїть. Розпука заволодїла вітцем. Пішов до одного бувалого чоловіка і розказує ему про свою недолю. А той каже ему:

— Не так, каже, ти справу повів. Ти держи ся системи і починай від маленьких, від „чортової кінноти". Є, каже, там в консисториї два цїлому сьвітови звістні урядники. Як увійдеш, они сидять на право в кутику. Такі маленькі і смирненькі, один кулявий, другий з клеваком і як пише, держить язик на плечи. А тимчасом они й головні пружинки. Їх знає цїлий повіт і всї їх поважають. Одного звуть Скрибою, другого Гобзом. Доки ти не підмастиш ті колїсцята, не рушить ся і головне колесо.

Пішов мій отець підмащувати колїсцята. Бачить, сидять крутії в кутику, одним оком глядять в папери, а другим дивлять ся на него. Всунув обом по пів рубля — а на тодїшні часи то були великі гроші — і питає за своєю справою. Они немов перший раз чують, завели між собою розмову: „Чи не знаете ви чого, Іване Івановичу?" „Не звістно вам щонебудь, Петре Петровичу?..." Отець бачить, що того мало і всунув Гобзови ще пів рубля. Той, знаете, безлично поглянув, що ему дали і зараз нишком-тишком на бік, відвів вітця в кутик та шепче:

— Ваша, каже, справа давно у нас, але за менше як за десять рублїв Вовк не пустить еї з рук... погодїть ся, каже, з конечностию. Чим скорше рішите ся дати, тим скорше ваша справа полагодить ся.

І пішло як з платка: на другий день, коли Вовк дістав ще десятирублївку, справдї вся справа скінчила ся. Усьміхнув ся знаете погано і каже:

— Ну, отченьку, радуйте ся. Прийшли ваші папери. Зволїть підписати ся... Ми вам справдї добре надоїли... Щиро желаю вам тисяч лїт здоровля!

І навіть бровою не моргнув, злодій!

III.

Переносив ся мій отець до нового села. Зачув, що недалеко опорожнена добра парохія і поїхав до консисториї. Входить. Глядить на дошку, де звичайно виписують ся опорожнені місця — а того місця о котре хотїв просити нема. А Вовк, треба вам знати, мав звичай таїти у себе добрі місця і виявляв їх лише тому, хто добре заплатив. Вивішував він о них оповістку аж тодї, коли вже місце було заняте і на всїх просьбах писав одну відповідь: „місце вже обсаджене". Пішов отець до Вовка і каже:

— Прийміть мою просьбу на опорожнене місце сьвященика в Прибужю.

— Простїть — відповідає — але ми не маємо нїякої відомости, аби то місце було опорожнене.

— Можу вас впевнити, що так.... Я як раз звідтам їду....

— Нїчого не знаю і не можу приймити просьби, доки не одержу урядового повідомленя.

---

*) Тать, староруске слово, значить: злодій.

втратити рук до праці, в хвили найбільшої потреби, не виплачували робітникам зарібку. Кілька-найцять сьмілїйших зрекло ся зарібку і пробувало утечи, але власти приловили їх і відставили на місце роботи, де стали з ними обходити ся ще гірше. О сумній судьбі тих нещасливих довідали ся їх родини з кількох листів і зачали заходити ся около сего, щоби їх звідтам видобути. Недавно понад 40 селян з Великих Очий і Кобильниці вислало просьбу до яворівского староства, щоби вглянуло в ту справу і запевнило еміґрантам свобідний поворот до краю.

Телеґрами.

Сантхаґо де Куба 18 липня. Іспаньска залога, під проводом ґен. Тораля, уступила вчера рано з міста. Іспанці полками складали зброю перед американьским войском.

Вашінґтон 18 липня. На вчерашній раді военній висказано погляд, що тепер треба взяти ся до Порторіко і вислати ескадру Ватзона до іспаньского побережа.

Мадрид 18 липня. Після депеші з Танґера, прибуде тут завтра (ві второк) ескадра Ватзона.

Париж 18 липня. У якогось Дікаса, приятеля Пікарта, сконфіскувала поліция папери, котрі відносять ся до справи Драйфуса і т. зв. заслоненої дами.

Евксіноград 18 липня. Князь і княгиня болгарскі, в супроводї президента міністрів і міністра війни, виїхали вчера на російскім яхті „Еріклік" до Одеси.

Переписка зі всїми і для всїх.

Оповістка.

Реальність на продаж: хата о 3 комнатах з двома ґанками, кухня і комора, стайня і стодола, цїла забудована нова, вісім лїт як побудовано; сад, 60 красних дерев овочевих; положене коло гостинця. До того 12 морґів поля з обсївами зимовими і ярими. Можна купити за 1.800 зр. лиш за готівку. Довідати ся можна у С. Василишиного в Камени почта Петранка.

В. Кшак. Ріп.: Школа для кондукторів дорогових увійде в житє аж з днем 16 падолиста с. р. Вписувати ся буде можна лиш що три роки; отже хто сеї осени не буде принятий, може аж за три роки знов подавати ся о приняте. Услівя принятя такі: Найменше 17, найбільше 30 лїт житя; хто би мав більше як 30 лїт, не буде принятий; — бодай 4 кляси реальні або ґімназияльні а що найменше школа видїлова, та вступний іспит. Поданя о допущене до вступного іспиту треба вносити до Видїлу краєвого найдальше до 1 жовтня с. р. і до поданя крім метрики та сьвідоцтв шкільних приложити сьвідоцтво моральности. Наука тревае три роки а то: що року 5 місяців зимових, від половини падолиста до половини цьвітня в школї, а 7 місяців практика при будові. Хто зробить вступний іспит, буде міг одержати стипендию (але очевидно не кождий мусить одержати). Стипендия виносить 25 зр. місячно і прибори наукові через зиму, а лїтом лиш платня за практичну роботу. По скінченю школи такі вигляди: Можна стати кондуктором дороговим в службі краєвій, повітовій або громадскій. В службі краєвій (при Видїлі краєвім) можна в міру того як буде місце стати кондуктором 3-ої кляси з платнею 600 зр. і 75 зр. активального додатку, а дальше авансувати на кондуктора 2-ої кляси з платнею 700 зр. і додатком 75 зр., на кондуктора 1-ої кляси з платнею 800 зр. і додатком 100 зр.; наконець на старшого кондуктора з платнею 900 зр. і додатком 150 зр. Крім того прислугує право до емеритури. — **А. Тишк.:** Знижене дають лиш австрийскі державні зелїзниці па звичайних поїздах особових, з важностию там і назад що найбільше до 14 днїв. Угорскі зелїзниці не дають зниженя. А чи товариство пароходної плавби по Дунаю дає яке зниженє, того не знаємо і ми мусїли би хиба віднести ся з запитанєм аж до дирекциї того товариства у Віднї. Нам здає ся, що оно не дає, а коли би давало, то хиба лиш тим, що живуть понад Дунаєм. — **Дим. Ком. в Богор. стар.:** Почтові каси ощадности можуть принимати лиш уплату податків. Але коли хтось має зложені гроші в тій касї і хотїв би з них заплатити залягаючі податки, то каса сама не може відтягнути і заплатити. Треба самому відобрати потрібну суму з каси (в короткій дорозї можна виймити з почтової каси що найбільше 20 зр.) а відтак тій самій касї заплатити податок. Лиш той, хто з почтовою касою ощадности стоїть в звязи чековій, може поручити тій касї, щоби она з єго гроший заплатила податок в урядї податковім. — 2) Згадане Вами товариство єсть просьвітне, але слабо розвинене. — 3) То ґазетка дуже дрантива і чи ще виходить чи нї, того не знаємо. — 4) В справі будівельній і банковій мусимо самі насамперед розвідати і тогди дамо Вам відповідь. — **О. Г. з Гусят.; В. Пас. в Кос; М. IV.:** Ваші льоси виставові в тягненю з дня 25-ого червня не витягнені. Ті льоси грають ще дальше при слїдуючих трох тягненях. Пригадайте ся знову, а ми Вам за кождий раз скажемо чи витягнені, чи нї. — **М. в Богород.:** Також Вам захотїло ся, щоби ми Вам подали знаки і написи на всїх европейских, азийских і американьских марках! Ви мабуть гадаєте, що ми не маємо що лїпшого до роботи, лиш бавити ся збиранєм марок. Коли хочете знати, як ті марки виглядають, то купіть собі в якій книгарни готову збірку, а будете мати не лиш сам опис, але й марки.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Тут вже отець не видержав і закипів гнївом. Горячий був чоловік.

— Чорт бери — каже — коли так, то я до самого владики піду і буду на вас жалувати ся.

Вовк розвів руками і стиснув плечима.

— Прошу, прошу дуже — каже. — Лише що владика напише на вашій просьбі резолюцию: „порозуміти ся з конеториєю" — а ми єму відповімо так, як я вам ось тепер сказав: „о опорожненю місця консистория не має доси вістий". І ви підете з нїчим. А чорта, каже, ви тут не згадуйте, бо то не заїзд і не шинок, а посьвящена хата.

Став отець бороти ся. Розворушив всїх сильних людий, яких міг і — бачить, таки так — нїчого не добеш ся. Взяв він двайцять пять рублївку в куверту, отворив єї, щоби видно було гроші і явив ся знов у Вовка. Вовк в миг ока побачив що треба і каже:

— А, каже, і сильні міра сего послабли?... Служу вам. Ви все о місце в Прибужю?... А то що у вас таке? — показує на куверту. — Просьба?... Дайте-но сюди.

Отець почав говорити, що то не просьба, а той єго перебиває:

— Ну, так, так.... Розумію.... поясненє.... Позвольтеж єї сюди, а самі будьте ласкаві за мною.

Привів єго у свою канцелярию — темну, заболочену комнату — гроші сховав в кишеню, а сам в одній хвили отворив книгу і показує цїлий ряд опорожнених місць. Зараз таки віднайшов Прибуже і каже:

— Ну, представте собі! І таки ваша правда: місце опорожнене по смерти о. Преображеньского. Тепер і ми вже одержали повідомленє.... Завсїгди, знаєте, так опізняють ся.... Напишіть же чим скорше просьбу і місце буде ваше. А я єго придержу ще з тиждень у себе в столицю, щоби хто не довідав ся і не подав ся разом з вами, бо міг би вам єго забрати.

IV.

В гнїві був Вовк дїйстним зьвірем. Лучила ся раз така істория з ним. Приїхав до консисториї з якогось сїльця диякон просити о парохію. Ну, про порядки тамошні, очевидно розвідав ся, взяв десятирублївку в куверту і пішов. Вовк увидїв куверту і будучи при людях трохи несьмілий, каже єму:

— Позвольте менї ваше письмо і ходїть за мною.

Диякон увійшов і положив куверту на стіл, а Вовк вже побачив єї в миг ока і зараз немов нехотячи накрив ґазетою „Голосом", що лежав на столї. Диякон занепокоїв ся. „А що, гадає, як він і справдї не видїв?" Виймив куверту з під ґазети і знов положив на видне місце. Тимчасом секретар почав скидати зі стола всїлякі непотрібні папери до коша. Мне, знаєте, і кидає. Дивить ся диякон — а він і єго куверту хап, помняв і під стіл. Тепер він вже цїлком стратив голову. „Щож то таке, гадає, не може бути, щоби він зробив умисно". Нагнув ся і гроші знов на стіл. Вовк як почервонїє та як стане знаєте кричати:

— Та що ти зі мною в піжмурки граєш?... Що то таке? Підкуп?... Ти мене підкупити?... Ах ти сякий такий.... Женїть єго чесні люди, проч!

Вибіг з канцеляриї і кричить на цїлу консисторию. Всї позривали ся з своїх місць, лише Гобз і Скриба сидять, скрипллять гусячими перами та одним оком дивлять ся на то, що дїє ся.

Вискочив бідолаха диякон, як опарений, вхопив свої кальоші під паху замість вложити їх на ноги, шапку на голову та — давай ногам знати. Біжить і ніг під собою не чує. „Помяни, каже, Господи, царя Давида".

(Конець буде.)

І Н С Е Р А Т И.

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

4

Стация зелїзницї **Мушина-Криниця**
з Кракова 8 *год.*
зї Львова 10 *„*
з Пешту 12 *„*

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (в Галичинї)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци: **почта** *три рази денно*, **телеґраф, аптика.**

Положене гірске в Карпатах 590 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година дороги битої, добре утриманої.

Средства лїчницї: клімат підальпейский, купелї зелїзисті, засібні в вільний квас вуглевий, огрівані методою Шварца (в р. 1897 видано їх 43 500)

Купелї боровінові, парою огрівані (в р. 1897 видано їх 16 400)

Купелї ґазові: з чистого квасу вуглевого.

Ц. к. заведене гидропатичне: під проводом специялїста Дра Г. Еберса (в р. 1897 видано 12 000 процедур гидропатичних).

Пите вод мінеральних місцевих і заграничних, **Жентиця, кефір, ґімнастика лїчнича.**

Лїкар здроєвий Др. Л. Копфф цїлий сезон стало ординуючий. Надто 12 лїкарів вільно практикуючих.

Проходи. Дужий великий парк смерековий знаменито удержуваний. Близші і дальші прогулки в чудові Карпати.

Помешканя. Більше як 1500 покоїв з комфортом умебльованих, з комплетною постелею, услугою, дзвінками електричними, печами і т. д.

Костел католицкий і церков. Величавий **дім здроєвий,** кілька реставрациий, кілька пансіонатів приватних, молочарні, цукорні.

Музика здроєва під проводом А. Вроньского від **21 мая.** Сталий **театр,** концерта.

Фреквенция в р. 1897 4.950 осіб.

Сезон від 15 мая до 30 вересня.

В Маю, Червню і Вересню цїни купелей, помешкань і страв в головній реставрациї знижені о 20%.

Розсилка води мінеральної від Цьвітня до Падолиста, склади у всїх більших містах в краю і за границею.

В місяцях липни и серпни убогим жадні пільги, як увільнене від такс здроєвих і т. п. уділені не будуть.

На жадане уділяє обяснень 28

Ц. к. Заряд здроєвий в Криници.

Товариство взаімних обезпечень

„Днїстер“

у Львові, Ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

перше і одиноке руске товариство асекурацийне **(припоручене** Всечестному Духовеньству і всїм вірним Випреосьв. Митроп. і Преосьв. Еп. **Ординариятами всїх трех епархій),** обезпечає будинки, уряджене домашне, скот, господарскі знаряди, збіже в зерні і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід пожарних.**

„Днїстер“ вступив в 6-ий рік своєї діяльности з днем 31-го ґрудня 1897.

Стан фондів:

Фонд резервовий	73.874 зр. 47 кр.	176.143 зр. 87 кр.
Резерва премій	52.269 зр. 40 кр.	
Фонд основний	50.000 зр. — кр.	

Виплачені шкоди до кінця 1897 р. 430.100 зр. 42 кр.

Шкоди лїквідують ся **безпроволочно. Полїси** „Днїстра“ принимає **Банк краєвий** при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Днїстер“ в товаристві взаімних обезпечень в Кракові в як **найкорнстнїйших** комбінациях.

Товариство взаімного кредиту „Днїстер“ стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою, уділяє **позички** за оплатою $6^1/_2\%$ за інтабуляциєю або порукою двох відповідних ручителїв і приймає **вкладки** до опроцентованя по $4^1/_2\%$.

Зголошеня о уділене аґенциї в охрестностях де **нема** близько аґенциї „Днїстра“, **приймають ся.** 12

Інформациї уділяє Дир. листовно

НАУКУ КРОЮ

і шитя убрань дамских

систематично проваджену, подають в ряді статій **„MODY PARYSKIE“** найдешевше і найгарнїйше ілюстроване письмо для жінок.

Кожда з пань запізнавши ся з тими статями, буде могла без помочи кравчині зробити для себе відповідну туалету.

„MODY PARYSKIE“ коштують квартально лиш **1** злр., піврічно **2** злр., річно **4** злр., а пренумерату належить присилати до Амінїстрациї **„Mód Paryskich“** у Львові ул. Личаківска ч. 27.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Для Львова і Галичини

головний склад і експедиция

WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.

находить ся

у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.

Аґенция дневників і оголошень

принимає також

пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).